

Se réconcilier avec Dieu

Par Kelly R. Johnson
des soixante-dix

Примиріться з Богом

Старійшина Келлі Р. Джонсон
Сімдесятник

Conférence générale d'octobre 2025

La réconciliation avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ conduit à une foi inébranlable.

Lorsque j'étudie les Écritures, je tombe sur des mots qui attirent vraiment mon attention, principalement parce qu'ils ont une signification particulière en raison des expériences que j'ai vécues au cours de ma vie. J'ai fait carrière en tant qu'expert-comptable judiciaire. Dans ce contexte, le terme réconciliera attiré mon attention tandis que je lisais les Écritures. Mon travail consistait à rapprocher (« réconcilier » en anglais, N.d.T) les montants déclarés avec les documents comptables en appliquant des principes de comptabilité, d'audit et d'investigation. En d'autres termes, mon objectif était de faire coïncider les rapports financiers avec les documents financiers correspondants pour en garantir l'exactitude et la validité. Je cherchais diligemment à corriger les écarts et je consacrais beaucoup de temps à résoudre les divergences, même minimes.

L'apôtre Paul a supplié les Corinthiens en ces termes : « Soyez réconciliés avec Dieu ! » Être réconcilié avec Dieu signifie être ramené en harmonie avec Dieu ou rétablir une relation avec Dieu qui a été tendue ou rompue à cause de nos péchés ou de nos actions. En termes simples, être réconcilié avec Dieu signifie conformer notre volonté et nos actions à la volonté de Dieu ou, comme Russell M. Nelson l'a enseigné, laisser Dieu prévaloir dans notre vie.

Comme les Écritures l'enseignent, nous sommes libres d'agir par nous-mêmes, de « choisir le chemin de la mort éternelle ou le chemin de la vie éternelle ». Mais si nous ne sommes pas diligents, cette liberté d'agir par nous-mêmes

Примирення з Богом через Спокуту Ісуса Христа веде до непохитної віри.

Коли я вивчаю Писання, мені трапляються слова, які сильно привертають мою увагу — в основному через їх особливий сенс, пов'язаний з моїм попереднім життєвим досвідом. Усе своє життя я працював судовим бухгалтером. Через мій професійний досвід, коли я читав Писання, мою увагу привернуло слово примиріться. У мої службові обов'язки входило “примирення” або узгодження звітних даних з фінансовими записами, застосовуючи навички бухгалтерського обліку, аудиту та розслідування. Інакше кажучи, моєю метою було — привести у відповідність фінансові звіти з початковими фінансовими документами для забезпечення точності та достовірності. Я старанно намагався усувати розбіжності, і часто бувало таке, що чимало часу приділяв вирішенню навіть зовсім дрібних розбіжностей.

Апостол Павло благав коринтян “примир[итися] з Богом”. Примиритися з Богом означає відновити стан гармонії з Богом, тобто відновити з Богом стосунки, напружені чи зруйновані нашими гріхами або вчинками. Простіше кажучи, примиритися з Богом означає узгодити наші волю і вчинки з волею Бога, або, як навчав Президент Рассел М. Нельсон, дозволити Богу бути у нашому житті понад усе.

Як навчено у Писаннях, ми вільні діяти самостійно і “вибрати шлях вічної смерті або шлях вічного життя”. Та якщо ми не старанні, ця свобода діяти самостійно може призвести до втрати узгодженості з волею Бога.

peut nous amener à nous conformer de moins en moins à la volonté de Dieu.

Le prophète Jacob a enseigné que, lorsque nous ne sommes pas en harmonie ou en accord avec Dieu, le seul moyen de parvenir à la réconciliation est de se « réconcilie[r] avec [Dieu] par l'expiation du Christ». Nous devons comprendre que la réconciliation dépend de la miséricorde, ce qui implique que l'expiation, l'acte généreux de Jésus-Christ, rend la réconciliation possible.

En réfléchissant à votre vie, pensez à une occasion où vous vous êtes sentis loin de notre Père céleste parce que vous vous étiez détournés de lui. Par exemple, peut-être êtes-vous devenus moins diligents dans vos prières ou dans le respect de ses commandements. Tout comme nous choisissons de nous éloigner de Dieu, nous devons choisir de faire des efforts pour nous réconcilier avec lui. Le Seigneur a mis l'accent sur notre responsabilité lorsqu'il a dit : « Approchez-vous de moi, et je m'approcherai de vous ; cherchez-moi avec diligence et vous me trouverez, demandez et vous recevrez, frappez et l'on vous ouvrira. »

Comment le Sauveur nous aide-t-il à rétablir cette importante relation et à nous réconcilier ? En ce qui me concerne, je fais de grands progrès dans mon cheminement vers la réconciliation avec Dieu lorsque je suis le conseil du président Nelson en me repentant chaque jour. Je ressens cela parce que la réconciliation signifie le rétablissement d'une relation brisée, en particulier entre Dieu et l'humanité, en supprimant la barrière du péché.

L'une des grandes réconciliations relatée dans les Écritures est celle d'Énos. Quelque chose dans sa vie n'était pas en accord avec Dieu. Il a montré l'exemple en s'en remettant à l'expiation de Jésus-Christ pour se réconcilier avec Dieu. Il a expliqué son désir de se repentir, son humilité, ce sur quoi il a concentré son attention et sa détermination. Sa réconciliation avec Dieu a été confirmée lorsqu'une voix lui est parvenue, disant : « Énos, tes péchés te sont pardonnés, et tu seras béni. » Énos a reconnu l'influence que le repentir et la réconciliation ont eue sur lui lorsqu'il a dit : « Et moi, Énos, je savais que Dieu ne pouvait mentir ; c'est pourquoi ma culpabilité était balayée. »

La réconciliation apporte non seulement un soulagement de la culpabilité, mais aussi la paix en nous-mêmes et avec autrui. Elle guérit les

Пророк Яків навчав, що, коли ми опиняємося у стані розладу чи неузгодженості з Богом, єдиний спосіб досягнути примирення — це “примир[итися] з [Богом] через спокуту Христа”. Нам слід розуміти, що примирення залежить від милості, тобто воно уможливлене милосердним вчинком Ісуса Христа.

Міркуючи про ваше власне життя, згадайте час, коли ви почувалися далеко від Небесного Батька через те, що відходили від Нього. Наприклад, можливо, ви були менш старанними у молитвах до Нього чи у дотриманні Його заповідей. Так само, як ми вибрали віддалитися від Бога, нам слід самим вибрати розпочати процес примирення. Господь наголосив на нашій відповідальності, коли сказав: “Наближайтеся до Мене, і Я наблизатимусь до вас; шукайте Мене старанно, і ви знайдете Мене; просіть, і ви отримаєте; стукайте, і вам буде відчинено”.

Як Спаситель допомагає нам відновити ці важливі стосунки і досягнути в них примирення? Особисто я досягаю великого прогресу у примиренні з Богом, діючи за порадою, якої навчав Президент Нельсон і каючись щодня. Причина цього прогресу в тому, що примирення означає відновлення зруйнованих стосунків, особливо між Богом та людьми, через усунення перепони гріха.

Одне з найбільших примирень, про які ми читаємо в Писаннях, сталося з Еношем. Дещо в його житті не узгоджувалося з Богом. Він став прикладом надії на Спокуту Ісуса Христа у примиренні з Богом. Він пояснив своє бажання покаятися, своє смирення, свою зосередженість та рішучість. Його примирення з Богом підтвердилося, коли він почув звернений до нього голос: “Енош, твої гріхи прощені тобі, і ти будеш благословен”. Енош визнав вплив на нього покаяння і примирення, коли сказав: “І я, Енош, знав, що Бог не може обманювати; отже, моя провина була змита”.

Примирення не лише позбавляє почуття провини, воно також несе мир душі та злагоду з людьми. Воно зцілює стосунки, пом'як-

relations, adoucit les cœurs et renforce notre vie de disciple, apportant une plus grande confiance devant Dieu. Un autre fruit de la réconciliation, qu'Énos a décrit dans son récit, m'apporte beaucoup d'espoir et de confiance. Il a déclaré : « Et lorsque moi, Énos, j'eus entendu ces paroles, ma foi au Seigneur commença à être inébranlable. »

Quand j'étais enfant, mon grand-père maternel avait une grande cerisaie. J'ai eu l'occasion de travailler dans cette cerisaie, principalement l'été lors de la récolte des cerises. Quand j'étais très jeune, ma participation se limitait à recevoir un seau et à grimper dans un arbre pour cueillir les cerises.

La récolte des cerises a beaucoup changé lorsque mon grand-père a acheté une machine qu'on appelle un « secoueur d'arbres ». Cette machine saisit le tronc de l'arbre et le secoue, faisant tomber les fruits sur des filets pour les y recueillir. J'ai remarqué que, lorsque le secoueur commençait à secouer un cerisier, presque toutes les cerises en tombaient en quelques secondes. J'ai aussi remarqué que certaines cerises ne tombaient pas, que l'on secoue l'arbre pendant dix secondes ou même une minute entière. Elles restaient réellement inébranlables.

Il est possible de faire tomber les cerises d'un arbre en le secouant car elles libèrent de l'éthylène. Cette hormone affaiblit la couche de cellules entre la tige de la cerise et l'arbre. Par conséquent, la tige d'une cerise mûre se détache plus facilement de l'arbre, car son lien est affaibli.

Dans les Écritures, nous apprenons que le tronc d'Isaï est une métaphore du Messie, Jésus-Christ, dont il a été prophétisé qu'il viendrait de la lignée d'Isaï, le père du roi David. Tout comme l'éthylène affaiblit le lien d'une tige de cerise mûre, la désobéissance, les doutes et les peurs peuvent affaiblir notre lien au tronc d'Isaï, c'est-à-dire à Jésus-Christ, nous permettant d'être facilement ébranlés et séparés de lui. Aussi fidèles que nous soyons, nous devons veiller à ce que notre lien à Jésus-Christ ne s'affaiblisse pas.

Dans les Doctrine et Alliances, même les fidèles reçoivent un avertissement : « Mais il est possible que l'homme déchoie de la grâce et se détourne du Dieu vivant. » Le Seigneur ajoute : « Oui, [...] que même ceux qui sont sanctifiés prennent garde aussi. » Pour éviter de tomber, le Seigneur recommande « que l'Église prenne garde et prie toujours de peur de tomber en

шує серця і зміцнює наше учнівство, ведучи до зростання впевненості перед Богом. Мені додає великої надії та впевненості ще один плід примирення, описаний Еношем: “І після того як я, Енош, почув ці слова, моя віра в Господа стала непохитною”.

Коли я був хлопчиком, у моєї бабусі по маминій лінії був великий вишневий сад. Я міг працювати в саду в основному влітку, коли наставала пора збирати вишні. Рівень моєї участі у цій роботі, як малого хлопця, зводився до того, що мені давали відро і посилали на дерево зривати вишні.

Процес збирання вишень сильно змінився, коли мій дідусь придбав агрегат, який називався струшувачем вишень. Ця машина обхоплювала стовбур дерева і трусила його, щоб вишні падали з дерева у спеціальні сіті. Я помітив, що коли цей струшувач починав трусити дерево, усі вишні падали з нього за лічені секунди. Я також помітив, що, незважаючи на те, як довго трусили дерево — 10 секунд чи цілу хвилину — деякі вишні не падали. Вони були дійсно непохитні.

Струшування вишень з дерева можливе через виділення етилену. Цей гормон послаблює шар клітин між ніжкою вишні і гілками дерева. Тому ніжка спілої вишні легше відділяється від гілки через послаблений зв'язок.

З Писань ми дізнаємося, що гілкою (пагоном) Єссея метафорично називали Месію, Ісуса Христа, про Якого було пророковано, що Він прийде через рід Єссея, батька Царя Давида. Так само, як етилен послаблює зв'язок ніжки спілої вишні з гілкою, непослух, сумніви і страхи можуть послабити наш зв'язок з гілкою Єссея, Ісусом Христом, після чого нас легко буде струсити і відділити від Нього. Якими б вірними ми не були, нам слід стерегтися послаблення нашого зв'язку з Ісусом Христом.

В Ученні і Завітах міститься застереження навіть для сповнених віри: “Але є можливість, що людина може відпасти від благодаті і відійти від живого Бога”. Далі Господь каже: “Так... нехай навіть ті, кого освячено, також звертають увагу”. Щоб уникнути такого падіння Господь радить: “Отже, нехай Церква звертає увагу і молиться завжди, щоб не впас-

tentation».

On pourrait assimiler l'état consistant à être facilement secoué ou ébranlé à ce que les Écritures décrivent comme le fait d'être mûr pour la destruction, avec des conséquences imminentes. Cette expression peut aussi être utilisée dans un sens plus large pour indiquer un état de dégradation, de corruption ou de déclin qui rend quelque chose susceptible de s'effondrer ou de tomber en ruine.

Que représente cette maturité ? Cela signifie-t-il atteindre le point où nous sommes incapables de changer ? Non, je pense que cela signifie que nous atteignons un point dans le temps où nous ne sommes plus disposés à changer. L'antidote pour ne pas devenir mûrs pour la destruction est de faire les choses qui renforcent notre lien à Jésus-Christ. Comme je l'ai mentionné, le repentir a amené Énos à acquérir une foi inébranlable. Il y a de la force dans le repentir, un repentir régulier, prompt et fréquent. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « Rien n'est plus libérateur, plus ennoblissant ni plus indispensable à notre progression individuelle qu'un repentir régulier, quotidien. »

En plus de prêcher le repentir, le prophète Jacob a enseigné que le fait d'être conscient de la main de Dieu dans notre vie, de rechercher et de recevoir la révélation, et d'écouter Dieu quand il parle, nous aide à ne pas être ébranlés. Jacob a aussi enseigné : « C'est pourquoi nous sondons les prophètes, et nous avons beaucoup de révélations et l'esprit de prophétie ; et ayant tous ces témoignages, nous obtenons l'espérance, et notre foi devient inébranlable. » Le fait d'écouter les paroles et les invitations des prophètes et des apôtres, et d'agir en conséquence, nous remplira d'espérance, de confiance et de force, et nous permettra d'acquérir une foi inébranlable.

J'ai appris que le désir d'être réconcilié avec Dieu doit s'accompagner du désir de se repentir. Le repentir et le fait de goûter aux bénédictions de l'expiation de Jésus-Christ conduisent à une foi inébranlable. Une foi inébranlable conduit au désir de toujours se réconcilier avec Dieu. C'est un modèle en boucle et qui se réitère.

Frères et sœurs, je vous invite à vous réconcilier avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ. Je témoigne que le fait de contracter des alliances et de les respecter renforce notre lien au Sauveur, ce qui nous permet d'éviter d'être mûrs pour la destruction. Je témoigne que cette

ти у спокусу».

Стан, коли ми можемо легко похитнутися, можна порівняти з тим, що у Писаннях описано як дозрівання для знищення, після чого швидко настають наслідки наших вчинків. Цю фразу також можна використати більш широко, аби позначити стан руйнування, псування чи занепаду, коли щось може легко впасти чи бути знищеним.

Що означає таке дозрівання? Чи означає воно досягнення нами певного моменту, коли ми вже не можемо змінитися? Ні, я вважаю, що це означає досягнення нами певного моменту, коли ми вже не хочемо змінюватися. Протитрутою такому дозріванню для знищення є вчинки, які зміцнюють наш зв'язок з Ісусом Христом. Як уже згадувалося, завдяки покаянню Енош здобув непохитну віру. Є певна сила у покаянні — у регулярному, вчасному і частому покаянні. Президент Нельсон навчав нас: «Ніщо так не звільняє, не облагороджує і не є таким поворотним у нашому індивідуальному розвитку, як регулярна, щоденна зосередженість на покаянні».

Окрім проповіді покаяння, пророк Яків навчав, що досягнути непохитності нам допоможе визнання руки Бога в нашому житті, прагнення й отримання одкровення і дослухання до Бога, коли Він промовляє до нас. Яків також навчав: «Ми вивчаємо пророків, і маємо багато одкровень і дух пророцтва; і маючи всі ці свідчення, ми одержуємо надію, і наша віра стає непохитною». Якщо ми дослухаємося до слів і запрошень пророків та апостолів, це може сповнити нас надією, впевненістю і силою, що зробить нашу віру непохитною.

Я зрозумів, що бажання примиритися з Богом має супроводжуватися бажанням покаятися. Покаяння і відчуття благословень Спокути Ісуса Христа приводять до непохитної віри. Непохитна віра веде до бажання завжди бути примиреними з Богом. Це циклічний, тобто повторюваний процес.

Брати і сестри, я запрошую вас примиритися з Богом через Спокуту Ісуса Христа. Я свідчу, що завдяки укладанню і дотриманню завітів, ми зміцнюємо наш зв'язок зі Спасителем та не дозріваємо для знищення. Я свідчу, що примирення з Богом через Спокуту Ісуса

réconciliation avec Dieu, grâce à l'expiation de Jésus-Christ, conduit à une foi inébranlable.

Je sais que notre Père céleste nous aime, vous et moi, et qu'il a envoyé son Fils bien-aimé, Jésus-Christ, pour être notre Sauveur, notre Rédempteur et le grand Réconciliateur. Je témoigne de Jésus-Christ et je le fais au nom de Jésus-Christ. Amen.

Христа веде до непохитної віри.

Я знаю, що Небесний Батько любить нас із вами, і Він послав Свого Улюбленого Сина, Ісуса Христа, бути нашим Спасителем, Викупителем і великим Примирителем. Я свідчу про Ісуса Христа і роблю це в ім'я Ісуса Христа, амінь.